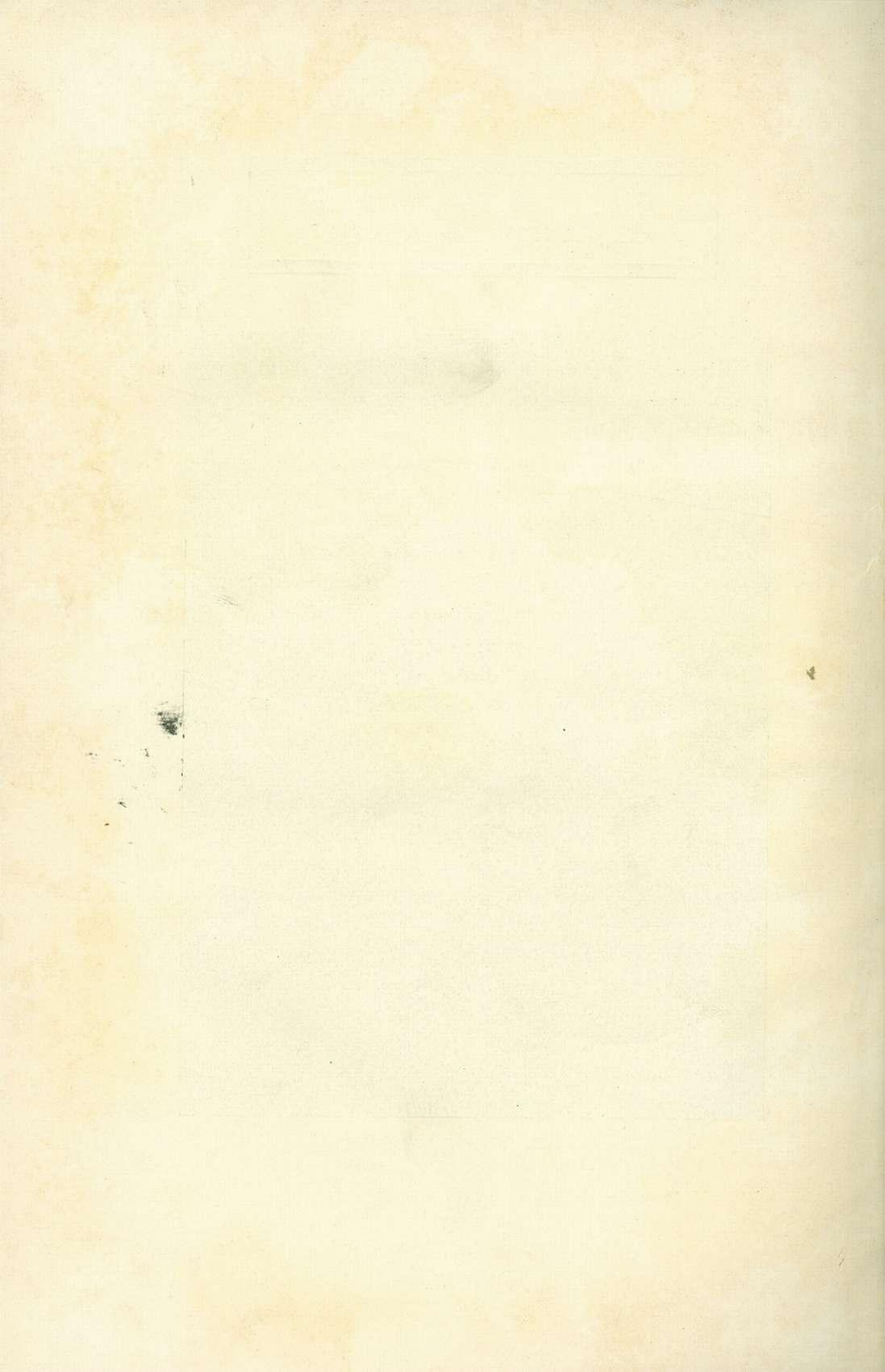

GRÓF HADIK JÁNOS

Meghalt 1933 december 10-én.

Kidőlt a hatalmas tölgy, s amikor ledobbant föld-
anyánk ölére, zuhanása fölverte a téli erdő nyomasztó
csendjét.

Messzeterjedő koronája, amely alatt annyi kisebb-nagyobb
feltörő fiatal egyed talált védelmet, kiszakadt az erdő sátrá-
ból, nagy hézagot hagyva maga után.

Utat nyitott viharnak és napsütésnek, amelyek mindegyike
egyaránt lehet végzetes a védelmében fölverődött fiatalosnak.

A hézagot, amely utána maradt, lassan befedik a meg-
maradó utódok, de hosszú időre lesz szükség, amíg a magas
koronák megszakadt összefüggése helyreáll, s évszázadok kelle-
nek ahhoz, amíg újból egyetlen hatalmas törzs tölti be a hiva-
tást, amelyet eddig a porbahullott óriás látott el.

Lapunk zárta után kaptuk a lesújtóan szomorú hírt,
hogy a kegyetlen végzet e hó 10-én az esti órákban elragadta
gróf Hadik Jánost, a mai magyar közélet egyik legkiválóbb
és legismertebb egyéniségét.

Egyesületünk 7 éven át (1926—1933-ig) volt elnökét gyá-
szolja benne, akinek neve az Egyesület ezidei működésével el-
választhatatlanul forrott össze.

Nem a mi hivatásunk, hogy a politikust méltassuk és
keressük benne, hiszen az Egyesület, amely a legmaradandóbb,
legkonzervatívabb gazdasági ág érdekeinek védelmét írta
zászlójára, a napi politikától mindenkor távol állott.

De meg kell emlékeznünk azokról a rendkívüli képessé-
geiről, amelyek nevét és munkásságát maradandó emléküvé
tették mindenütt, ahol csak valami szerepet is vállalt.

Nehéz idők, nehéz óráiban vállalta az elnöki tisztelet,
akkor, amikor az Egyesület külső és belső élete egyaránt

veszélyben forgott, az Egyesület vezetésében beállott zökkenő miatt.

Szembefordulva az állami adminisztráció vezetésével, küzdött az Egyesület többsége azért a gondolatért, hogy csak minden politikai, tehát az állami befolyástól is mentes független egyesülés védheti meg kellőképpen a magyar erdőgazdaság veszélyben forgó érdekeit, s lehet egyúttal nehéz időkben biztos támasza a kormánynak.

Súlyos harcok előtt állott az Egyesület, s e harcok élére nála alkalmasabb vezért alig találhatott volna.

Páratlan igazságszeretete, nyílt szókimondása, szinte páratlanul álló tekintélye, harckészsége, fáradhatatlansága, csüggedést és akadályt nem ismerő energiája egyaránt képesítették erre a szerepre, s tökéletes puritánsága adta rá azt a vértet, amely sértetlenül hozta ki a legsúlyosabb összeecsapásokból is.

Bölcs előrelátása és mindenekfölött izzó magyarsága állította azoknak a messzejövőbe néző céloknak a szolgálatába, amelyekért a magyar erdőgazdaság küzdött és küzd ma is.

Odavonzotta áldott jó szíve is, amely minden munkáját a gyengék védelme, az elnyomottak felszabadítása, az igazságért küzdők támogatása érdekében állította sorompóba.

Igaz részvétellel, mélységes fájdalommal állunk a ravatal mellett, amelyen e szerencsétlen ország egyik legnagyobb fia pihen utoljára, s könnyes szemmel és soha el nem muló hálás kegyelettel helyezzük el azon e sokat küzdött, sokat szenvedett Egyesület koszorúját azzal a fogadalommal, hogy fennkölt emlékéet őrizni fogjuk mindaddig, amíg csak az Egyesület fennáll.